

بنیان‌گذار آموزش نوین پزشکی در ایران

Ehda.tums.ac.ir

پروفسور شارل اوبرلن

(CHARLES OBERLING) (۱۸۹۵ – ۱۹۶۰ میلادی)،

آسیب‌شناس و سرطان‌شناس مشهور فرانسوی، پایه‌گذار آموزش پزشکی نوین و مدرن در دانشکده پزشکی دانشگاه تهران است.

پس از افتتاح دانشگاه تهران در سال ۱۳۱۳ شمسی، دوران جدید آموزش عالی در ایران آغاز شد. دانشکده پزشکی دانشگاه تهران، اولین و مهم‌ترین دانشکده‌ای بود که تأسیس شد.

دولت ایران در سال ۱۹۳۹ میلادی (۱۳۱۸ شمسی) از مقامات فرانسوی خواست که یک متخصص برجسته پزشکی را برای سازماندهی دانشکده پزشکی دانشگاه تهران به ایران بفرستند. مقامات فرانسوی، پروفسور شارل اوبرلن را معرفی کردند و او در همان سال به ایران آمد و به عنوان رئیس دانشکده پزشکی تهران منصوب شد.

وی علاوه بر اینکه یک پزشک و پژوهشگر مشهور و برجسته بود، خدمات وسیع در شکل دادن و مدرنیزه کردن نظام آموزش پزشکی ایران انجام داد و از پایه‌گذاران آموزش نوین پزشکی ایران است.

شارل اوברلن در سال ۱۸۹۵ میلادی در شهر متز، فرانسه، متولد شد. در سال ۱۹۱۳، در دانشکده پزشکی دانشگاه استراسبورگ فرانسه پذیرفته شد و در سال ۱۹۱۹ فارغ التحصیل شد. سپس به عنوان دستیار تخصصی رشته پاتولوژی در آن دانشگاه مشغول به تحصیل شد. در دهه ۱۹۲۰ میلادی، اوبرلن تحقیقات زیادی در زمینه آسیب‌شناسی انجام داد و حدود ۷۰ مقاله در زمینه‌های مختلف آسیب‌شناسی منتشر کرد.

پروفسور اوبرلن، مدیری توانا و آینده‌نگر بود و نقش مهمی در سازماندهی دانشکده پزشکی دانشگاه تهران داشت.

هنگامی که در سال ۱۳۱۸ شمسی به ایران آمد و به عنوان رئیس دانشکده پزشکی منصوب شد، با مشکلات فراوانی مانند کمبود اساتید پزشکی تحصیل کرده و به روز و فقدان بیمارستان‌های آموزشی مناسب برای آموزش دانشجویان پزشکی مواجه بود.

وی با حمایت مقامات دولت ایران و همکارانش در دانشکده پزشکی به اصلاحات فراوانی دست زد. ابتدا یک برنامه جدید آموزشی بر اساس برنامه‌های نوین و مدرن، مشابه برنامه‌های دانشکده‌های پزشکی اروپا طراحی کرد. همچنین بیمارستان‌های تهران را برای اهداف آموزشی تجهیز و بازسازی کرد و آن‌ها را تحت نظارت اساتید دانشکده پزشکی قرار داد. اوبرلینگ برای تأمین کادر دانشکده پزشکی، همکارانش را از بین پزشکان ایرانی آموزش دیده و فارغ‌التحصیل از مراکز علمی معتبر در اروپا انتخاب کرد. یک نمونه، مرحوم دکتر محمد قریب، متخصص اطفال مشهور و آموزش دیده در فرانسه بود که پدر طب اطفال در ایران نامیده می‌شود. اوبرلن او را به عنوان استاد طب اطفال دانشکده پزشکی تهران انتخاب کرد. هدف اصلی دیگر پروفیسور اوبرلن در ایران، بهبود استانداردهای بهداشتی از طریق کنترل بیماری‌ها و فراهم کردن امکانات مناسب برای اجرای بهداشت بود. گفته شده است که وقتی در سال ۱۳۲۴ شمسی از تعطیلات به تهران بازگشت، سه هدیه برای همکارانش در دانشکده پزشکی داشت:

- پنی‌سیلین برای درمان بیماری‌های عفونی
- DDT برای ریشه‌کشی مالاریا
- کیت‌های لازم برای تعیین گروه خونی و RH

”

اوبرلن در دو دوره رییس دانشکده پزشکی دانشگاه تهران بود و سرانجام در سال ۱۳۲۶ شمسی، کشورمان را ترک کرد و به وطن خود بازگشت.

پروفسور اوبرلن پس از بازگشت به فرانسه، به تحقیقات پزشکی خود ادامه داد و در سال ۱۹۵۹ میلادی به عنوان رییس دانشکده پزشکی دانشگاه پاریس منصوب شد. پروفسور شارل اوبرلن در سال ۱۹۶۰ میلادی (۱۳۳۹ شمسی) و در سن ۶۵ سالگی درگذشت. او به علت بیماری سرطان، که عمرش را در راه تحقیق و پژوهش درباره آن سپری کرد، فوت شد. یکی از همکارانش در مورد او نوشت :

"... اوبرلن هم مرد عمل بود و هم یک انسان واقعی ... او عاشق زندگی بود ... عشق و اشتیاق او به کارش بی نظیر بود ..."

پروفسور اوبرلینگ، ردیف جلو، نشسته، نفر هفتم از سمت راست، دانشکده پزشکی، دانشگاه تهران، سال ۱۳۲۰ شمسی

تهیه و تنظیم:

دکتر حسین شهزادی
فوق تخصص قلب کودکان
استادیار مرکز آموزشی تحقیقاتی و
درمانی قلب و عروق شهید رجایی

